

Prøvelse og Drøftelse, og at den Omstændighed, at der gøres Forandringer i dem, naar de kun ikke berøre det egentlige principielle Grundlag i dem, ikke vilde være til Hinder for en Overenskomst mellem Tingene. Regeringen har aldrig erklæret sine Forslag for ideale Forslag. Vi have gjort dem saa gode, som det har været os muligt, og vi erkende villigt, at i saadanne Spørgsmaal, der gribe saa dybt ind paa mange Punkter, kunne forskellige Opfattelser med Føje gøre sig gældende; der kan man fra den ene Side se noget anderledes paa Sagerne end fra den anden, der kan man finde visse Bestemmelser mere heldige, andre mindre heldige. Det er desuden en Selvfølge, at der i et saadant Forslag er en Række Bestemmelser, som mere eller mindre maa bero paa et vist vilkaarligt Skøn over, hvad der er det rette, f. Eks. hvad man passende skal sætte som det skattefri Minimum, og derfor er det fra første Færd en given Sag, at Regeringen er fuldt villig til at forhandle om alle saadanne Punkter; det, man ønsker at fastholde, det er Principerne, men om mangfoldige Enkeltheder ere vi fuldt villige til enhver Forhandling baade med dette og med det andet Ting.

P. Bojsen: Den højtærede Finansminister ytrede nu, at Skattekommissionens Forslag vil lægge forøgede Byrder paa Købstæderne, og antager, at det vil blive en af de Grunde, som skulle anføres mod disse Forslag. Jeg ved nu ikke, hvorpaa den højtærede Finansminister bygger dette, at Købstæderne skulde faa forøgede Byrder. Meningen maa jo være, at de skulde have større Byrder forholdsvis end Landet; men den Lov, som foranlediger disse Byrder, er Formue- og Indtægtsskatten, og denne Skat har man ikke Lov til at fordele paa den Maade mellem By og Land. Det kan være, at det er en hel Del af de Folk ude paa Landet, der besidde Formue, som flytte til Byerne og derved foranledige, at der bliver betalt højere Formue- og Indtægtsskat i Byerne end paa Landet, men det kommer egentlig talt slet ikke Byerne ved. Ved hele Formue- og Indkomstkattens Ansættelse beror det jo paa en fuldstændig Tilfældighed, hvor den vel-

havende eller rige Mand bor. Man kan altsaa ikke fordele denne Skat efter By og Land.

I øvrigt skal jeg kun kort holde mig til det foreliggende Forslag. Hvad der har forundret mig noget, er Forslagets § 1, om, at Land- og Ligningsskatten og omtrent 30 pCt. af Bygningsafgiften fuldstændig skal afskrives. Den første Gang Skattereformen var forelagt her i Tinget, fremdrog det ærede Medlem, som nu er det 12te kongevalgte Medlem (Estrup), straks, at man ikke skulde afskrive en af Grundskatterne, fordi det vilde bevirke en Forrykkelse af Valgretten til dette Ting. Det bøjede man sig for nede i Folketinget, man gik ind paa den Sætning, og man omdannede derfor alle Skattelovene saaledes, at det blev aldeles tydeligt, at det ikke var en Afskrivning, man foretog, men derimod en, som man kaldte det, Overflyttelse af Skattens Beløb. Det vilde paa den Maade, som nu Skattekommissionen har opfattet det, aldeles ingen Indflydelse faa paa Valgretten her til dette Ting. Det har Regeringen nu forladt, og det ser jo ganske mærkeligt ud, at med Hensyn til en af de Ting, som netop Højre, eller det store Flertal her oppe i Landstinget, har faaet Folketinget til at bøje sig for, indtager Regeringen nu uden videre et stik modsat Standpunkt. Det har som sagt forundret mig. Den Side, hvortil jeg hører, tillagde det ikke saa overordentlig stor Betydning, om Valgretten til Landstinget kunde blive forrykket, men vi have som sagt ment, at da det var fremkommet fra den Side, maatte man bøje sig derfor. Men nu viser det sig altsaa, at Regeringen ikke tager dette Hensyn.

Hvad Ejendomsskylden angaar, vil jeg sige, at det forekommer mig, at der er noget, der taler derfor, men skulde vi ind paa en Ejendomsskyld, maatte en væsentlig Grund dertil være, at den, der var stærkt forgældet ved sin Ejendom, kunde blive befriet for at svare Skat af den Del af Ejendommens Værdi, som han skylder hen. Det er, saa vidt jeg kan se, den væsentligste Fejl ved vor Hartkornbeskatning, at en Hartkornsejer kan være i allerhøjeste Grad forgældet — som man plejer at udtrykke det: Helt op til Skorstenen —